

Věc C-228/21

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

8. dubna 2021

Předkládající soud:

Corte suprema di cassazione (Itálie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

29. března 2021

Navrhovatel: Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e
l'Immigrazione – Unità Dublino**Odpůrce:**

CZA

Předmět původního řízení

Kasační opravný prostředek podaný Ministero dell'Interno (ministerstvo vnitra) proti rozhodnutí Tribunale di Catanzaro (soud prvního stupně v Catanzaru), kterým tento soud zrušil rozhodnutí o přemístění pana CZA do Slovinska z důvodu porušení informační povinnosti stanovené v článku 4 nařízení č. 604/2013.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná podle článku 267 SFEU se týká výkladu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, *kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států*, a zejména informační povinnosti stanovené v článku 4 tohoto nařízení.

Předběžné otázky

1) Musí být článek 4 nařízení [(EU) č. 604/2013] vykládán v tom smyslu, že v rámci opravného prostředku podaného podle článku 27 nařízení proti rozhodnutí o přemístění přijatému členským státem, podle mechanismu uvedeného v článku 26 nařízení a na základě povinnosti přijetí zpět uvedené v čl. 18 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení, lze uplatnit pouhé nedoručení informačního letáku, upravené v čl. 4 odst. 2 nařízení, ze strany státu, který přijal rozhodnutí o přemístění?

2) Musí být článek 27 nařízení, ve spojení s body 18 a 19 odůvodnění a s článkem 4 tohoto nařízení, vykládán v tom smyslu, že účinný opravný prostředek v případě zjištěného porušení povinností podle článku 4 vyžaduje, aby soud přijal rozhodnutí o zrušení rozhodnutí o přemístění?

3) V případě záporné odpovědi na druhou otázku, musí být článek 27 nařízení, ve spojení s body 18 a 19 odůvodnění a s článkem 4 tohoto nařízení, vykládán v tom smyslu, že účinný opravný prostředek v případě prokázaného porušení povinností stanovených v článku 4 vyžaduje, aby soud ověřil relevantnost takového porušení s ohledem na okolnosti uvedené návrhovatelem, a umožňuje potvrdit rozhodnutí o přemístění pokaždé, když neexistují důvody pro přijetí rozhodnutí o přemístění s jiným obsahem?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Nařízení (EU) č. 604/2013, body 18 a 19 odůvodnění, články 4, 18 a 27

Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Legislativní nařízení č. 25/2008 ze dne 28. ledna 2008 vydané k provedení směrnice 2005/85/ES, zrušené a nahrazené směrnicí 2013/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu uprchlíka, článek 3.

Tento článek, ve znění aktualizovaném v návaznosti na změny provedené legislativním nařízením č. 142 ze dne 18. srpna 2015 a nařízením vlády s mocí zákona č. 13 ze dne 17. února 2017, které bylo převedeno se změnami do zákona č. 46 ze dne 13. dubna 2017, stanoví následující:

„[...]“

3. Orgánem odpovědným za určení státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu při uplatnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013 je Unità Dublino (oddělení Dublin), které je zařazeno v Dipartimento per le libertà civili e l'immigrazione (odbor pro občanské svobody a přistěhovalectví).

3a. Proti rozhodnutím o přemístění přijatým orgánem uvedeným v odstavci 3 je přípustně podat žalobu k soudu specializovanému na přistěhovalectví, mezinárodní ochranu a volný pohyb občanů Evropské unie [...].

3b. Žaloba musí být pod sankcí nepřipustnosti podána do třiceti dnů od oznámení rozhodnutí o přemístění.

3c. Vykonatelnost napadeného rozhodnutí může být na žádost účastníka řízení ze závažných a opodstatněných důvodů pozastavena odůvodněným rozhodnutím, které případně obsahuje souhrnné informace. Rozhodnutí je vyhlášeno do pěti dnů od předložení žádosti o pozastavení a bez předchozí konvokace orgánu uvedeného v odstavci 3. Žádost o pozastavení musí být pod sankcí nepřipustnosti podána s návrhem na zahájení řízení. Rozhodnutí, kterým je pozastavení vykonatelnosti napadeného rozhodnutí povoleno nebo zamítnuto, je oznámeno kanceláří soudu. Do pěti dnů od oznámení mohou účastníci řízení podat vyjádření. Do pěti dnů následujících po uplynutí lhůty uvedené v předchozím bodě lze podat repliku. Pokud byla podána podání podle pátého a šestého bodu tohoto odstavce, soud novým rozhodnutím, které musí být vydáno během následujících pěti dní, potvrdí, pozmění nebo zruší již vydaná rozhodnutí. Rozhodnutí vydané podle tohoto odstavce nelze napadnout.

3d. Žaloba je oznámena orgánu, který rozhodnutí přijal [...].

3f. [...] Řízení je ukončeno rozhodnutím, které nelze napadnout, do šedesáti dnů od podání žaloby. Lhůta pro podání kasačního opravného prostředku je třicet dní a začíná běžet od oznámení rozhodnutí [...].

3g. Je-li s žalobou uvedenou v předchozích odstavcích podána žádost o pozastavení účinků rozhodnutí o přemístění, je přemístění automaticky pozastaveno a lhůta pro přemístění žadatele stanovena v článku 29 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013 běží od oznámení rozhodnutí o zamítnutí této žádosti o pozastavení nebo, v případě vyhovění, od oznámení rozhodnutí, kterým je žaloba zamítnuta.“

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Pan CZA podal žádost o mezinárodní ochranu v Itálii. Oddělení Dublin, italský orgán příslušný podle článku 35 nařízení (EU) č. 604/2013 (dále jen „nařízení“ nebo „nařízení Dublin III“), přijalo rozhodnutí o přemístění pana CZA do Slovinska, tedy země, ve které dříve podal žádost o mezinárodní ochranu. Po ověření Itálie zaslala Slovinsku žádost o přijetí zpět podle čl. 18 odst. 1 písm. b) nařízení, které bylo vyhověno dne 16. dubna 2018.
- 2 Rozhodnutí o přemístění bylo napadeno u Tribunale di Catanzaro (soud prvního stupně v Catanzaru) žalobou založenou na porušení informační povinnosti stanovené v článku 4 nařízení.

- 3 Soud jednak stanovil, že státní správa neprokázala, že doručila informační leták uvedený v článku 4, a jednak nepovažoval za dostatečné předložení zprávy o osobním pohovoru vypracované na základě článku 5 nařízení a doručení dalšího informačního letáku v okamžiku formalizace žádosti o mezinárodní ochranu v Itálii.
- 4 Soud tedy stanovil, že porušení informační povinnosti stanovené v článku 4 nařízení má za následek neplatnost rozhodnutí o přemístění.
- 5 Proti tomuto rozhodnutí ministerstvo vnitra (jehož součástí je Oddělení Dublin příslušné k rozhodnutím o přemístění) podalo kasační opravný prostředek k Corte di cassazione (Kasační soud). Pan CZA navrhuje Corte di cassazione (Kasační soud) zamítnutí kasačního opravného prostředku ministerstva vnitra.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 6 Ministerstvo vnitra tvrdí, že se soud prvního stupně dopustil pochybení při použití článku 4 nařízení, neboť v konkrétním případě, i kdyby nebyl doručen informační leták, správní orgán, který správně uplatnil kritéria stanovená nařízením, nemohl vydat odlišné rozhodnutí.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 7 Corte di cassazione (Kasační soud), předkládající soud, především uvádí, že ve věci v původním řízení správní orgán skutečně provedl osobní pohovor stanovený v článku 5 nařízení; před předkládajícím soudem je tudíž projednávána pouze relevantnost nedoručení informačního letáku stanoveného v článku 4 nařízení panu CZA, a to v rámci řízení o přijetí zpět upraveného v čl. 18 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení.
- 8 Ve vnitrostátní judikatuře se k článku 4 nařízení vyvinuly dva různé výkladové směry, zejména pokud jde o relevantnost a důsledky jeho porušení.
- 9 Podle prvního směru je pravidlo zásadní a musí být nevyhnutelně uplatněno v každém případě, kdy je zahájeno řízení o určení státu příslušného k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu podle nařízení Dublin III. Jeho porušení má za následek nenapravitelnou protiprávnost rozhodnutí o přemístění, které, pokud je dotčenou osobou napadeno z důvodu porušení informačních povinností státu, musí být z tohoto důvodu zrušeno. Podle tohoto směru není pro účely neplatnosti rozhodnutí o přemístění relevantní skutečnost, že žadatel o azyl netvrdí nebo neprokáže konkrétní porušení svých práv na podání žaloby a obhajoby.
- 10 Podle druhého směru nemůže být porušení článku 4 nařízení uplatněno k napadení rozhodnutí o přemístění za účelem přijetí zpět podle článku 18 nařízení, neboť žadatel o azyl může namítat pouze systémové nedostatky pokud jde o azylové řízení a o podmínky přijetí žadatelů v členském státě určeném ve světle čl. 3 odst.

2 druhého pododstavce nařízení. V každém případě, na základě tohoto druhého směru nemůže soud zrušit rozhodnutí o přemístění po přijetí zpět, které již členský stát přijal, pouze z důvodu formálních porušení, jako je nedoručení informačního letáku stanoveného v článku 4.

- 11 Corte di cassazione (Kasační soud) se táže na slučitelnost těchto směrů s nařízením Dublin III, a to rovněž s ohledem na rozsudek Soudního dvora ze dne 26. července 2017, Mengesteab, C-670/2016, body 93 a 95.
- 12 S ohledem na účinnost opravného prostředku, ale také na zvláštní úlohu, kterou nařízení Dublin III přiznává prvnímu členskému státu, v němž je podána žádost o mezinárodní ochranu, se totiž Corte di cassazione (Kasační soud) táže, zda za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, a zejména v případě napadení rozhodnutí o přemístění ve smyslu článku 26 a čl. 18 odst. 1 písm. b), musí být článek 4 nařízení vykládán v tom smyslu, že porušení informační povinnosti stanovené v tomto článku může být namítáno pouze za podmínky, že žadatel o azyl uvede, jaké informace by správnímu orgánu poskytl, aby mohl správně použít kritéria příslušnosti stanovená nařízením, a rovněž uvede, jak by tyto informace byly rozhodující pro přijetí rozhodnutí o přemístění, které by mělo jiný obsah, nebo by přiměly správní orgán, aby jej nepřijal.
- 13 Corte di cassazione (Kasační soud) se zejména táže na slučitelnost prvního směru, který považuje pro zrušení rozhodnutí o přemístění podle čl. 18 odst. 1 písm. b) za dostačující pouhé namítnutí formálního porušení řízení: Kasační soud se totiž obává, že tímto způsobem je možné nepřímo napadnout příslušnost členského státu, kde byla žádost o ochranu podána poprvé, a to z jiných důvodů než je správné použití kritérií stanovených samotným nařízením.
- 14 Předkládající soud rovněž uvádí, že nařízení neposkytuje informace o důsledcích, které má porušení článku 4 na rozhodnutí o přemístění, a že článek 27 nařízení neposkytuje informace o tom, co je v tomto případě třeba chápat jako účinný opravný prostředek.
- 15 Corte di cassazione (Kasační soud) zejména pochybuje, že výše uvedený první směr, podle něhož by měl soud v případě zjištěného porušení článku 4 nařízení nutně zrušit správní rozhodnutí o přemístění, je v souladu s účelem nařízení, tedy dosáhnout rychlého a správného určení příslušného členského státu při dodržení základních práv žadatele o azyl a současně odrazovat od sekundární migrace, tedy od pohybu migrantů z členského státu příjezdu do jiného členského státu.
- 16 Toto řešení, kromě toho, že neumožňuje včasné určení příslušného členského státu, vystavuje stát, který vydá rozhodnutí o přemístění, riziku uplynutí maximálních lhůt pro výkon rozhodnutí o přemístění. Naopak výklad, podle kterého musí žadatel o azyl uvést okolnosti, které jsou relevantní pro vydání jiného rozhodnutí, zajišťuje účinnost opravného prostředku stanoveného nařízením a současně umožňuje včasné a účinné fungování postupů stanovených

nařízením k určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu.

PRACOVNÍ DOKUMENT